

РЕШЕНИЕ

№ 6255

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7501** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда” към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” срещу Решение № 20142652 от 21.06.2021 г. по НАХД № 16286 по описа на съда за 2020 г., на СРС, НО, 110 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 22 – 006971 / 18.11.2020 г., издадено от директор на ДИТ – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 61, ал. 1, вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като незаконосъобразно.

Касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт М.. Поддържа касационната жалба, като счита, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Ответникът чрез процесуалния си представител адв. К. оспорва касационната жалба като неоснователна.

Прокурорът намира, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки

нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Споделят се мотивите на СРС, в частта, в която е прието, че не е спазен 3 – месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. По своята характеристика този срок е давностен. Той започва да тече от откриване на нарушителя. Разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН установява процесуалното правило, че образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е съставен АУАН в тримесечен срок, считано от откриване на нарушителя. Основателни са мотивите на СРС, че това е моментът, в който актосъставителят е могъл обективно да изгради представа за това кой е нарушителят. В хода на производството пред СРС са събрани достатъчно доказателства, че органът е имал обективна възможност да установи нарушението и неговия извършител още на 11.06.2020 г. На тази дата в хода на извършената проверка на място в обекта на контрол е установено лицето, което е полагало труд без да е страна по трудов договор. Този извод е подкрепен от показанията на св. М., отразени в протокола от съдебното заседание на СРС, която сочи, че са направили справка в НАП още същия ден – 11.06.2020 г. В резултата от справката е установено, че лицето няма трудов договор. Справката е осъществена чрез електронен достъп. Въпреки това обаче АУАН е съставен на 29.09.2020 г. от св. М.. В. съд е възприел в т. 2 Тълкувателно решение № 48 от 28.X.1981 г. по н. д. № 48/81 г. на Общото събрание на Наказателна колегия, че: „Съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на престъплението. Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административнонаказателно преследване - тримесечен и едногодишен. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушението е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя.“ Този срок не може да бъде продължен чрез действия на същия контролен орган, в т. ч. съставяне на документ с последваща дата, в случая – 02.09.2020г. Процесуалният закон предоставя този тримесечен срок за изясняване на релевантните за отговорността обстоятелства и след изтичането му възможността тя да бъде реализирана се преклудира. Ето защо и особено предвид високорисковия характер на строителните дейности, бездействието на контролния орган е недопустимо. В случая АУАН е могъл да бъде валидно съставен най-късно на 11.09.2020г. След като това не е било сторено, е била преклудирана възможността за образуване на

административнонаказателно производство. Издаденото въз основа на същия АУАН наказателно постановление е незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника по касационната жалба за разноски. По делото е представен договор за правна помощ, в който е отразено, че е заплатена сумата от 300 лева – за отговор по касационна жалба и процесуално представителство пред АССГ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20142652 от 21.06.2021 г. по НАХД № 16286 по описа на съда за 2020 г., на СРС, НО, 110 състав

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата от 300 (триста) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.